

EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 2.12.2015
COM(2015) 594 final

2015/0274 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV
om ändring av direktiv 1999/31/EG om deponering av avfall

(Text av betydelse för EES)

{SWD(2015) 259 final}

{SWD(2015) 260 final}

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

1.1 Allmän bakgrund

Unionens ekonomi går i dag miste om betydande mängder potentiella returråvaror som finns i avfallsflöden. År 2013 genererades totalt cirka 2,5 miljarder ton avfall i EU varav 1,6 miljarder ton inte återanvändes eller materialåtervanns och därmed gick förlorade för den europeiska ekonomin. Det uppskattas att ytterligare 600 miljoner ton skulle kunna materialåtervinnas eller återanvändas. Som exempel kan nämnas att endast en begränsad del (43 %) av det kommunala avfallet i unionen materialåtervanns, medan återstoden deponerades (31 %) eller brändes (26 %). Unionen går därmed miste om avsevärda möjligheter att förbättra resurseffektiviteten och skapa en mer cirkulär ekonomi.

Det finns också stora skillnader i avfallshantering mellan unionens medlemsstater. År 2011 deponerade sex medlemsstater mindre än 3 % av sitt kommunala avfall medan 18 medlemsstater deponerade mer än 50 % av sitt avfall, och några deponerade mer än 90 %. Denna obalans måste åtgärdas så snart som möjligt.

Förslagen om att ändra direktiv 2008/98/EG om avfall¹, direktiv 94/62/EG om förpackningar och förpackningsavfall², direktiv 1999/31/EG om deponering av avfall³, direktiv 2000/53/EG om uttjänta fordon⁴, direktiv 2006/66/EG om batterier och ackumulatorer och förbrukade batterier och ackumulatorer⁵ och direktiv 2012/19/EU om avfall som utgörs av eller innehåller elektrisk och elektronisk utrustning⁶ ingår i paketet om den cirkulära ekonomin. Paketet innehåller också ett meddelande från kommissionen med titeln *Att sluta kretsloppet – En EU-handlingsplan för den cirkulära ekonomin*.

1.2 Motiv och syfte med förslaget

Den senaste utvecklingen tyder på att det är möjligt att göra ytterligare framsteg i fråga om resurseffektivitet och att detta kan inbringa stora ekonomiska, miljömässiga och sociala vinster. Att omvandla avfall till en resurs är viktigt för att uppnå ökad resurseffektivitet och ett slutet kretslopp i en cirkulär ekonomi.

De rättsligt bindande målen i EU:s avfallslagstiftning har varit en viktig drivkraft för att förbättra avfallshanteringsmetoder, stimulera innovation i materialåtervinning, begränsa användningen av deponering och skapa incitament för ändrade konsumtionsmönster. Att förstärka avfallspolitiken kan ge betydande vinster: hållbar tillväxt och sysselsättning, minskade växthusgasutsläpp, direkta besparingar kopplade till bättre avfallshantering och en bättre miljö.

¹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/98/EG av den 19 november 2008 om avfall och om upphävande av vissa direktiv (EUT L 312, 22.11.2008, s. 3).

² Europaparlamentets och rådets direktiv 94/62/EG av den 20 december 1994 om förpackningar och förpackningsavfall (EGT L 365, 31.12.1994, s. 10).

³ Rådets direktiv 1999/31/EG av den 26 april 1999 om deponering av avfall (EGT L 182, 16.7.1999, s. 1).

⁴ Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/53/EG av den 18 september 2000 om uttjänta fordon (EGT L 269, 21.10.2000, s. 34).

⁵ Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/66/EG av den 6 september 2006 om batterier och ackumulatorer och förbrukade batterier och ackumulatorer och om upphävande av direktiv 91/157/EEG (EUT L 266, 26.9.2006, s. 1).

⁶ Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/19/EU av den 4 juli 2012 om avfall som utgörs av eller innehåller elektrisk och elektronisk utrustning (WEEE) (EUT L 197, 24.7.2012, s. 38).

Förslaget om att ändra direktiv 2008/98/EG följer på den lagstadgade skyldigheten att se över avfallshanteringsmålen i det direktivet. De förslag som ingår i paketet om cirkulär ekonomi och som ändrar de sex ovannämnda direktiven bygger delvis på det förslag som kommissionen lade fram i juli 2014 och sedan drog tillbaka i december 2014. De är i linje med målen i *Färdplan för ett resurseffektivt Europa*⁷ och det sjunde miljöhandlingsprogrammet⁸, och omfattar ett fullständigt genomförande av avfallshierarkin⁹ i alla medlemsstater, minskad avfallsgenerering i absoluta tal och uttryckt per capita, säkerställande av högkvalitativ materialåtervinning och användning av materialåtervunnet avfall som en stor, pålitlig råvarukälla för unionen. De bidrar också till genomförandet av EU:s råvaruinitiativ¹⁰ och beaktar behovet av att förebygga livsmedelsavfall. Dessutom innebär dessa förslag förenklade rapporteringskrav i alla sex direktiv.

2. RESULTAT AV SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSBEDÖMNING

2.1 Studier

I förslagen och den åtföljande konsekvensbedömningen bedöms tekniska och socioekonomiska aspekter samt kostnads–nyttoaspekter i samband med genomförandet och ytterligare utveckling av EU:s avfallslagstiftning. I ett tillägg till konsekvensbedömningen analyseras de potentiella effekterna av ytterligare varianter av de politiska huvudalternativ som anges i konsekvensbedömningen.

2.2 Internt samråd

Inom kommissionen följdes utarbetandet av lagstiftningsförslagen av en styrgrupp för konsekvensbedömning sammansatt av flera av kommissionens avdelningar (SG, ECFIN, GROW, CLIMA, JRC och ESTAT).

2.3 Externt samråd

En vägledande förteckning över frågor togs fram av kommissionen och de första samtalen med viktiga intressenter inleddes i februari 2013. Ett offentligt webbsamråd i linje med miniminormerna för samråd inleddes i juni 2013 och avslutades i september 2013. 670 svar kom in, vilket visar på stort intresse hos allmänheten för avfallshanteringsfrågor i EU och höga förväntningar på EU-insatser på detta område. Dessutom hölls ett särskilt samråd med medlemsstaterna mellan juni och september 2015 samt ett bredare samråd om cirkulär ekonomi.

2.4 Konsekvensbedömning

En konsekvensbedömning och en sammanfattning offentliggjordes tillsammans med det förslag som antogs i juli 2014¹¹. I konsekvensbedömningen, som fortfarande är giltig som huvudsaklig analytisk grund för de reviderade lagförslagen, utvärderas de viktigaste miljömässiga, sociala och ekonomiska konsekvenserna av olika politiska alternativ för att förbättra avfallshanteringen i EU. Olika ambitionsnivåer bedöms och jämförs med ett

⁷ KOM(2011) 571.

⁸ Europaparlamentets och rådets beslut nr 1386/2013/EU av den 20 november 2013 om ett allmänt miljöhandlingsprogram för unionen till 2020 – *Att leva gott inom planetens gränser* (EUT L 354, 28.12.2013, s. 171).

⁹ Enligt avfallshierarkin ska avfall först och främst förebyggas. Om detta inte är möjligt bör avfallet i första hand återanvändas, i andra hand materialåtervinnas och i tredje hand förbrännas med energiåtervinning. Sistahandsalternativet är bortskaffande i form av deponering eller förbränning utan energiåtervinning.

¹⁰ KOM(2008) 699 och COM(2014) 297.

¹¹ COM(2014) 397.

referensscenario för att fastställa de lämpligaste åtgärderna och målen som är förenade med minsta möjliga kostnader och största möjliga vinster.

Kommissionens konsekvensbedömningsnämnd avgav ett positivt yttrande om konsekvensbedömningen den 8 april 2014 och tillförde samtidigt ett antal rekommendationer för att finjustera rapporten. Nämnden bad om ytterligare förtydligande av problemformuleringen och behovet av nya delmål, starkare argument för ett förbud mot deponering ur ett subsidiaritets- och proportionalitetsperspektiv och enhetliga mål för alla medlemsstater, samt närmare angivelse av hur medlemsstaternas varierande resultat beaktas i förslaget.

Konsekvensbedömningen ledde till slutsatsen att en kombination av alternativ kommer att ge följande fördelar:

- Minskning av den administrativa bördan, särskilt för små verksamhetsutövare, förenkling och bättre genomförande av lagstiftningen, bland annat genom uppställande av ändamålsenliga mål.
- Fler arbetstillfällen – mer än 170 000 direkta arbetstillfällen skulle kunna skapas fram till 2035, varav de flesta inte kan flyttas utanför EU.
- Minskade växthusgasutsläpp – mer än 600 miljoner ton växthusgaser kan undvikas mellan 2015 och 2035.
- Positiva effekter på konkurrenskraften hos avfallshanterings- och materialåtervinningsbranschen samt tillverkningssektorn i EU (bättre system för utökat producentansvar och lägre risker förknippade med råvarutillgång).
- Återföring till EU:s ekonomi av returråvaror som i sin tur kommer att minska beroendet av råvaruimport.

Ett analysunderlag som kompletterar konsekvensbedömningen lades fram tillsammans med lagstiftningsförslaget. I detta underlag analyserades ytterligare ett antal alternativ och varianter för att ta bättre hänsyn till de olika utgångslägena i varje medlemsstat.

3. FÖRSLAGENS RÄTTSLIGA ASPEKTER

3.1 Sammanfattning av den föreslagna åtgärden

De viktigaste inslagen i förslagen om att ändra EU:s avfallslagstiftning är följande:

- Anpassning av definitioner.
- Höjning av målet för förberedelse för återanvändning och materialåtervinning av kommunalt avfall till 65 % senast 2030.
- Höjning av målen för förberedelse för återanvändning och materialåtervinning av förpackningsavfall och förenkling av uppsättningsmål.
- Successiv minskning av deponering av kommunalt avfall till 10 % senast 2030.
- Ökad harmonisering och förenkling av de rättsliga ramarna för biprodukter och för när avfall upphör att vara avfall.
- Nya åtgärder för att främja förebyggande, även av livsmedelsavfall, och återanvändning.
- Införande av minimikrav för utökat producentansvar.
- Införande av ett system för tidig varning för att övervaka hur materialåtervinningsmålen uppfylls.

- Förenkling och rationalisering av rapporteringsskyldigheter.
- Anpassning till artiklarna 290 och 291 i EUF-fördraget om delegerade akter och genomförandekter.

3.2 Rättslig grund och rätt att agera

Förslagen ändrar sex direktiv om hantering av olika avfallstyper. Förslagen om att ändra direktiv 2008/98/EG, direktiv 1999/31/EG, direktiv 2000/53/EG och direktiv 2012/19/EU grundas på artikel 192.1 i EUF-fördraget, medan förslaget att ändra direktiv 94/62/EG grundas på artikel 114 i EUF-fördraget.

I artikel 11.2 i direktiv 2008/98/EG fastställs ett mål på 50 % för förberedelse för återanvändning och materialåtervinning av hushållsavfall och liknande avfall, och ett mål på 70 % för förberedelse för återanvändning, materialåtervinning och annan återvinning av icke-farligt byggnads- och rivningsavfall senast 2020. I enlighet med artikel 11.4 skulle kommissionen senast den 31 december 2014 undersöka dessa mål i syfte att, vid behov, förstärka dem samt överväga att fastställa mål för andra avfallsflöden, med beaktande av vilka konsekvenser uppställandet av målen får för miljö, ekonomi och samhälle. Enligt artikel 9 c skulle kommissionen före utgången av 2014 fastställa mål för 2020 om att förebygga avfall och bryta sambandet mellan ekonomisk tillväxt och negativ miljöpåverkan, vilka ska grundas på bästa tillgängliga praxis, inbegripet vid behov en översyn av de indikatorer som avses i artikel 29.4. Enligt artikel 37.4, slutligen, skulle kommissionen i sin första rapport senast den 12 december 2014 bedöma ett antal åtgärder, däribland program för producentansvar för vissa avfallsflöden, mål och indikatorer samt åtgärder som avser materialåtervinning och energiåtervinning, vilka kan bidra till att de mål som fastställs i artiklarna 1 och 4 uppnås mera effektivt.

I artikel 5.2 i direktiv 1999/31/EG fastställs tre mål för att nedbringa det biologiskt nedbrytbara kommunala avfall som går till deponier, och ett förbud mot deponering av vissa avfallsflöden. Det sista målet för att minska det biologiskt nedbrytbara kommunala avfall som går till deponier måste uppfyllas av medlemsstaterna senast den 16 juli 2016. Enligt artikel 5.2 ska målet granskas på nytt senast den 16 juli 2014 i syfte att bekräfta eller ändra det i syfte att garantera en hög nivå i fråga om miljöskydd och mot bakgrund av medlemsstaternas praktiska erfarenheter av sina ansträngningar att uppnå de två tidigare målen.

I artikel 6.1 i direktiv 94/62/EG fastställs mål för återvinning och materialåtervinning av förpackningsavfall som, i enlighet med artikel 6.5, fastställs vart femte år på grundval av praktiska erfarenheter som erhållits i medlemsstaterna samt vetenskapliga rön och utvärderingsmetoder som livscykelanalyser och kostnads- och intäktsanalyser.

3.3 Subsidiaritetsprincipen och proportionalitetsprincipen

Förslagen är förenliga med subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. De begränsar sig till att ändra de ovannämnda direktiven genom att skapa en ram med gemensamma mål och medlemsstaterna får själva besluta om formerna för genomförandet.

3.4 Förklarande dokument

Kommissionen anser att dokument som förklarar medlemsstaternas åtgärder för införlivande av direktiven är nödvändiga för att förbättra kvaliteten på information om införlivandet av direktiven.

Avfallslagstiftning införlivas ofta på ett mycket decentraliserat sätt i medlemsstaterna, inklusive på regional och lokal nivå, och i flera rättsakter, beroende på den enskilda medlemsstatens förvaltningsstruktur. För att införliva de ändrade direktiven kan

medlemsstaterna därför vara tvungna att ändra i en lång rad olika rättsakter på nationell, regional och lokal nivå.

Förslagen ändrar sex olika avfallsdirektiv och påverkar ett betydande antal rättsligt bindande skyldigheter, bland annat genom en omfattande ändring av målen i direktiv 2008/98/EG, direktiv 1999/31/EG och direktiv 94/62/EG och en förenkling av direktiv 2000/53/EG, direktiv 2006/66/EG och direktiv 2012/19/EU. Detta är en omfattande översyn av avfallslagstiftningen som potentiellt påverkar ett stort antal nationella rättsakter.

De reviderade avfallshanteringsmålen i de ändrade direktiven är inbördes sammankopplade och bör därför nogt införlivas i nationell lagstiftning och senare föras in som del i nationella avfallshanteringssystem.

De föreslagna bestämmelserna kommer att påverka ett brett spektrum av privata och offentliga aktörer i medlemsstaterna och ha stor inverkan på framtida investeringar i infrastruktur för avfallshantering. Det är av största vikt att den nya lagstiftningen införlivas på ett fullständigt och korrekt sätt för att deras mål ska uppnås (dvs. skydd av miljö och människors hälsa, ökad resurseffektivitet, en fungerande inre marknad och undvikande av handelshinder och konkurrensbegränsningar inom EU).

Kravet på att tillhandahålla förklarande dokumentation kan leda till en extra administrativ börda för vissa medlemsstater. Det är dock nödvändigt för att effektivt kunna kontrollera att direktivet införlivas på ett fullständigt och korrekt sätt, vilket är viktigt av ovannämnda skäl, och det finns inga mindre betungande åtgärder som möjliggör effektiv kontroll. Förklarande dokument kan dessutom i hög grad bidra till att minska kommissionens administrativa arbete med att övervaka att direktivet efterlevs. Utan sådana dokument skulle det krävas betydande resurser och åtskilliga kontakter med nationella myndigheter för att följa upp införlivandemetoderna i samtliga medlemsstater.

Mot bakgrund av ovanstående resonemang är det rimligt att begära att medlemsstaterna låter anmälan av införlivandeåtgärder åtföljas av ett eller flera dokument som förklarar förhållandet mellan bestämmelserna i direktiven om ändring av EU:s avfallslagstiftning och motsvarande delar i nationella instrument för införlivande.

3.5 Kommissionens delegerade befogenheter och genomförandebefogenheter

De delegerade befogenheter och genomförandebefogenheter som ges kommissionen och motsvarande förfaranden för antagande av dessa akter fastställs i artikel 1.4, 1.5, 1.6, 1.9, 1.11, 1.14, 1.15, 1.18, 1.19, 1.21 och 1.22 i förslaget om ändring av direktiv 2008/98/EG, artikel 1.4, 1.6, 1.7, 1.9 och 1.10 i förslaget om ändring av direktiv 94/62/EG, artikel 1.6 och 1.7 i förslaget om ändring av direktiv 1999/31/EG och i de ändringar som föreslås i artiklarna 1 och 3 i förslaget om ändring av direktiven 2000/53/EG och 2012/19/EU.

4. BUDGETKONSEKVENSER

Förslagen kommer inte att inverka på Europeiska unionens budget och åtföljs därför inte av den finansieringsöversikt som föreskrivs i artikel 31 i budgetförordningen (Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 av den 25 oktober 2012 om finansiella regler för unionens allmänna budget och om upphävande av rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002).

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV

om ändring av direktiv 1999/31/EG om deponering av avfall

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT
DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 192.1,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande¹²,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande¹³,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och

av följande skäl:

- (1) Avfallshanteringen i unionen bör förbättras, i syfte att skydda, bevara och förbättra kvaliteten på miljön, skydda människors hälsa, säkerställa att naturresurser utnyttjas varsamt och rationellt samt främja en mer cirkulär ekonomi.
- (2) De i rådets direktiv 1999/31/EG¹⁴ fastställda målen om begränsningar för deponering bör ändras så att de bättre återspeglar unionens ambition att övergå till en cirkulär ekonomi och göra framsteg med genomförandet av råvaruinitiativet¹⁵ genom att minska deponering av avfall avsett för deponier för icke-farligt avfall.
- (3) För att säkerställa att målen fastställs på grundval av tillgängliga data och möjliggöra en korrekt övervakning bör kommunalt avfall klart definieras i linje med den definition som används för statistiska ändamål av det europeiska statistikkontoret (Eurostat) och Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling (OECD), på grundval av vilken medlemsstater har rapporterat uppgifter under flera år.
- (4) För att göra avfallslagstiftningen mer enhetlig bör definitionerna i direktiv 1999/31/EG anpassas till definitionerna i Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/98/EG¹⁶.
- (5) En ytterligare begränsning av deponering skulle ge tydliga miljömässiga, ekonomiska och sociala fördelar. Därvid skulle man börja med avfallsflöden som genomgår separat insamling (t.ex. plast, metall, glas, papper och biologiskt avfall). Den tekniska,

¹² EUT C , , s. .

¹³ EUT C , , s. .

¹⁴ Rådets direktiv 1999/31/EG av den 26 april 1999 om deponering av avfall (EGT L 182, 16.7.1999, s. 1).

¹⁵ KOM(2008) 699 och COM(2014) 297.

¹⁶ Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/98/EG av den 19 november 2008 om avfall och om upphävande av vissa direktiv (EUT L 312, 22.11.2008, s. 3).

miljömässiga och ekonomiska genomförbarheten av materialåtervinning eller annan återvinning av restavfall som härrör från separat insamlat avfall bör beaktas vid genomförandet av dessa deponeringsbegränsningar.

- (6) Biologiskt nedbrytbart kommunalt avfall står för en stor del av det kommunala avfallet. Deponering av obehandlat biologiskt nedbrytbart avfall medför betydande negativa miljöeffekter som växthusgasutsläpp och förorening av ytvatten, grundvatten, mark och luft. I direktiv 1999/31/EG fastställs redan mål för minskad deponering av biologiskt nedbrytbart avfall, men det bör införas ytterligare begränsningar för deponering av biologiskt nedbrytbart avfall genom att förbjuda deponering av biologiskt nedbrytbart avfall som samlats in separat i enlighet med artikel 22 i direktiv 2008/98/EG.
- (7) Många medlemsstater har ännu inte helt byggt ut den nödvändiga infrastrukturen för avfallshantering. Genom att fastställa mål för minskning av deponering kan man ytterligare underlätta separat insamling, sortering och materialåtervinning av avfall och undvika att potentiellt återvinningsbara material fastnar längst ned i avfallshierarkin.
- (8) Det är nödvändigt att successivt minska deponeringen för att förhindra negativa effekter på människors hälsa och miljön och för att säkerställa att ekonomiskt värdefulla avfallsmaterial successivt och effektivt återvinns genom god avfallshantering och i linje med avfallshierarkin. Denna minskning bör undvika att det byggs upp en alltför stor kapacitet inom anläggningar för behandling av restavfall, till exempel genom energiåtervinning eller lågkvalitativ mekanisk-biologisk behandling av obehandlat kommunalt avfall, eftersom detta skulle kunna försvåra uppnåendet av unionens långsiktiga mål för förberedelse för återanvändning och materialåtervinning av kommunalt avfall som föreskrivs i artikel 11 i direktiv 2008/98/EG. Samtidigt som medlemsstaterna bör vidta alla åtgärder som krävs för att se till att endast behandlat avfall deponeras, bör efterlevnaden av denna skyldighet inte heller skapa överkapacitet för behandling av kommunalt restavfall. Detta även för att förhindra negativ påverkan på människors hälsa och miljön. I syfte att säkerställa samstämmighet mellan målen i artikel 11 i direktiv 2008/98/EG och de mål för minskning av deponering som fastställs i artikel 5 i det här direktivet, och för att säkerställa en samordnad planering av de infrastrukturer och investeringar som krävs för att uppfylla dessa mål, bör de medlemsstater som kan få ytterligare tid för att uppnå målen för materialåtervinning av kommunalt avfall också ges ytterligare tid för att uppnå det mål för 2030 om minskning av deponering som fastställs i det här direktivet.
- (9) För att se till att detta direktiv genomförs på ett bättre, punktligare och enhetligare sätt och för att föregripa brister i genomförandet, bör ett system för tidig varning inrättas så att brister kan upptäckas och åtgärdas innan tidsfristerna för att uppfylla målen går ut.
- (10) Genomföranderapporter som medlemsstaterna utarbetar vart tredje år har inte visat sig vara ett effektivt sätt att kontrollera att lagstiftningen efterlevs och garantera ett korrekt genomförande, och de ger dessutom upphov till onödigt administrativt arbete. Bestämmelser som ålägger medlemsstaterna att utarbeta sådana rapporter bör därför upphävas och man bör för efterlevnadskontrollen uteslutande använda de statistiska uppgifter som medlemsstaterna varje år rapporterar till kommissionen.
- (11) Medlemsstaternas rapportering av statistiska uppgifter är av avgörande betydelse för att kommissionen ska kunna bedöma hur avfallslagstiftningen efterlevs i medlemsstaterna. Statistikens kvalitet, tillförlitlighet och jämförbarhet bör förbättras

genom att man inrättar en gemensam kontaktpunkt för samtliga avfallsuppgifter, tar bort obsoleta rapporteringskrav, riktmärker de nationella rapporteringsmetoderna och inför en kvalitetskontrollrapport. Tillförlitlig rapportering av statistiska uppgifter om avfallshantering är av största vikt för ett effektivt genomförande och för att garantera uppgifters jämförbarhet mellan medlemsstater. När medlemsstaterna utarbetar rapporter om hur målen i direktiv 1999/31/EG har uppnåtts bör de åläggas att använda de senaste metoder som tagits fram av kommissionen och medlemsstaternas nationella statistikkontor.

- (12) För att komplettera eller ändra direktiv 1999/31/EG, särskilt i syfte att anpassa bilagorna till den vetenskapliga och tekniska utvecklingen, bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i fördraget delegeras till kommissionen med avseende på artikel 16. Det är av särskild betydelse att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå. När kommissionen utarbetar och upprättar delegerade akter bör den se till att relevanta handlingar överlämnas samtidigt, i rätt tid och på lämpligt sätt till Europaparlamentet och rådet. Ändringar av bilagorna bör endast göras i enlighet med de principer som anges i detta direktiv. När det gäller bilaga II bör kommissionen i detta syfte beakta de i bilaga II angivna allmänna principerna och förfarandena för kriterier för kontroll och mottagande. Dessutom bör särskilda kriterier och testmetoder och därmed förbundna gränsvärden fastställas för varje deponiklass, och vid behov även särskilda typer av deponier inom varje klass, inklusive underjordsförvar. Kommissionen bör om så är lämpligt överväga att anta förslag till standardisering av kontroll-, provtagnings- och analysmetoder som rör bilagorna inom två år från detta direktivs ikraftträdande.
- (13) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av direktiv 1999/31/EG, bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter med avseende på artikel 3.3, punkt 3.5 i bilaga I och punkt 5 i bilaga II. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011¹⁷.
- (14) Direktiv 1999/31/EG bör därför ändras i enlighet med detta.
- (15) I enlighet med den gemensamma politiska förklaringen av den 28 september 2011 från medlemsstaterna och kommissionen om förklarande dokument¹⁸ har medlemsstaterna åtagit sig att, i de fall detta är berättigat, låta anmälan av införlivandeåtgärder åtföljas av ett eller flera dokument som förklarar förhållandet mellan de olika delarna i ett direktiv och motsvarande delar i nationella instrument för införlivande. Med avseende på detta direktiv anser lagstiftaren att översändandet av sådana dokument är berättigat.
- (16) Eftersom målen för detta direktiv, nämligen att förbättra avfallshanteringen inom unionen och därigenom bidra till skydd, bevarande och förbättring av miljöns kvalitet samt varsamt och rationellt utnyttjande av naturresurser, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna, och de därför, på grund av åtgärdernas omfattning eller verkningar, bättre kan uppnås på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.

¹⁷ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

¹⁸ EUT C 369, 17.12.2011, s. 14.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Ändringar

Direktiv 1999/31/EG ska ändras på följande sätt:

(1) Artikel 2 ska ändras på följande sätt:

a) Led a ska ersättas med följande:

”a) De definitioner av *avfall*, *kommunalt avfall*, *farligt avfall*, *avfallsproducent*, *avfallsinnehavare*, *avfallshantering*, *separat insamling*, *återvinning*, *materialåtervinning* och *bortskaffande* som anges i artikel 3 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/98/EG(*) ska tillämpas.

(*) Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/98/EG av den 19 november 2008 om avfall och om upphävande av vissa direktiv (EUT L 312, 22.11.2008, s. 3).”

b) Leden b, c, d och n ska utgå.

(2) Artikel 5 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 2 ska följande mening utgå:

”Två år före den tidpunkt som anges i punkt c skall rådet på nytt granska ovanstående mål på grundval av en rapport från kommissionen om medlemsstaternas praktiska erfarenheter av sina ansträngningar att uppnå de mål som anges i punkterna a och b, om det är lämpligt åtföljd av ett förslag för att bekräfta eller ändra detta mål i syfte att garantera en hög nivå i fråga om miljöskydd.”

b) I punkt 3 ska följande led läggas till som led f:

”f) Avfall som samlats in separat i enlighet med artiklarna 11.1 och 22 i direktiv 2008/98/EG.”

c) Följande punkter ska läggas till som punkterna 5, 6 och 7:

”5. Medlemsstaterna ska vidta de åtgärder som krävs för att senast 2030 säkerställa att den mängd kommunalt avfall som deponeras minskas till 10 % av den totala mängden genererat kommunalt avfall.

6. Estland, Grekland, Kroatien, Lettland, Malta, Rumänien och Slovakien kan erhålla ytterligare fem år för att förverkliga målet i punkt 5. Medlemsstaten ska till kommissionen anmäla sin avsikt att tillämpa denna bestämmelse senast 24 månader före utgången av den tidsfrist som anges i punkt 5. Vid en förlängning ska medlemsstaten vidta de åtgärder som krävs för att senast 2030 minska mängden kommunalt avfall som deponeras till 20 % av den totala mängden genererat kommunalt avfall.

Anmälan ska åtföljas av en genomförandeplan med de åtgärder som krävs för att säkerställa att målen nås inom den nya tidsfristen. Planen ska också innehålla en detaljerad tidsplan för genomförandet av de föreslagna åtgärderna och en bedömning av de effekter de väntas ha.

7. Senast den 31 december 2024 ska kommissionen undersöka målet i punkt 5 i syfte att sänka det och införa begränsningar för deponering av icke-farligt avfall som inte är kommunalt avfall. Kommissionen ska sända en rapport, som vid behov åtföljs av ett förslag, till Europaparlamentet och rådet.”

(3) Följande artikel ska införas som artikel 5a:

”Artikel 5a

Rapport för tidig varning

1. Kommissionen ska, i samarbete med Europeiska miljöbyrån, utarbeta en rapport om framstegen mot uppnåendet av de mål som anges i artikel 5.5 och 5.6 senast tre år innan de tidsfrister som föreskrivs i dessa bestämmelser löper ut.

2. De rapporter som avses i punkt 1 ska innehålla följande:

- a) En uppskattning av måluppnåendet för varje medlemsstat.
- b) En förteckning över medlemsstater som riskerar att inte uppnå målen inom gällande tidsfrister, åtföljt av lämpliga rekommendationer för de berörda medlemsstaterna.”

(4) I artikel 6 a ska följande mening läggas till:

”Medlemsstaterna ska se till att de åtgärder som vidtas i enlighet med denna punkt inte äventyrar uppnåendet av målen i direktiv 2008/98/EG, särskilt om ökning av förberedelse för återanvändning och materialåtervinning som anges i artikel 11 i det direktivet.”

(5) I artikel 11.2 ska andra stycket utgå.

(6) Artikel 15 ska ersättas med följande:

”Artikel 15

Rapportering

1. Medlemsstaterna ska för varje kalenderår rapportera uppgifter om tillämpningen av artikel 5.2 och 5.5 till kommissionen. De ska rapportera dessa uppgifter elektroniskt inom 18 månader efter utgången av det rapporteringsår för vilket uppgifterna samlas in. Uppgifterna ska rapporteras i det format som fastställts av kommissionen i enlighet med punkt 5. Den första rapporten ska omfatta perioden 1 januari [år för införlivande av detta direktiv + 1 år]–31 december [år för införlivande av detta direktiv + 1 år].

2. Medlemsstaterna ska rapportera uppgifter om uppnåendet av de mål som fastställs i artikel 5.2 fram till den 1 januari 2025.

3. De uppgifter som medlemsstaterna rapporterar i enlighet med denna artikel ska åtföljas av en kvalitetskontrollrapport.

4. Kommissionen ska granska de uppgifter som rapporteras i enlighet med denna artikel och offentliggöra en rapport om resultaten av granskningen. Rapporten ska omfatta en bedömning av hur insamlingen av uppgifter är organiserad, av de uppgiftskällor och metoder som används i medlemsstaterna samt av uppgifternas fullständighet, tillförlitlighet, aktualitet och konsekvens. Bedömningen kan innefatta särskilda rekommendationer om förbättringar. Rapporten ska sammanställas vart tredje år.

5. Kommissionen ska anta genomförandeakter för att fastställa formatet för rapportering av uppgifter i enlighet med punkt 1. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det förfarande som avses i artikel 17.2 i detta direktiv.”

(7) Artikel 16 ska ersättas med följande:

”Artikel 16

Ändring av bilagorna

Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 17a för att anpassa bilagorna till den vetenskapliga och tekniska utvecklingen.”

(8) Artikel 17 ska ersättas med följande:

”Artikel 17

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av den kommitté som inrättats genom artikel 39 i direktiv 2008/98/EG. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011(*).

2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.02.2011, s. 13).”

(9) Följande artikel ska införas som artikel 17a:

”Artikel 17a

Utövande av delegering

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.

2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artikel 16 ska ges till kommissionen på obestämd tid från och med den [*datum för detta direktivs ikraftträdande*].

3. Den delegering av befogenhet som avses i artikel 16 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

4. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

5. En delegerad akt som antas enligt artikel 16 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period av två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.”

(10) I bilaga III punkt 2 ska andra stycket utgå.

Artikel 2

Införlivande

1. Medlemsstaterna ska senast den [*arton månader efter detta direktivs ikraftträdande*] sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv. De ska genast överlämna texten till dessa bestämmelser till kommissionen.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 3

Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 4

Adressater

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den

På Europaparlamentets vägnar

Ordförande

På rådets vägnar

Ordförande